

Kurumuş Ağaçlara Çiçek Açtıran Yaşlı Adam

tarafından yazıldı.

Cuma, 04 Ağustos 2006 02:41 - Son Güncelleme Pazartesi, 28 Kasım 2011 18:35

Çok uzun yıllar önce çiftçilikle geçinen bir yaşlı adam ve karısı varmış. Hayatları çok mutlu ve sakin geçmekteymiş. Tek üzüntüleri varmış. Hiç çocukları olmamış.

Shiro ismini verdikleri bir köpekleri varmış. Köpeklerini çok severler, yediklerinden içtiklerinden ayrı tutmadan şımartırlarmış. İsmi renginden alan bu köpek, görünüşü kurda benzeyen, beyaz renkli bir Japon köpeğiymiş.

Yaşlı adam ve köpeği için günün en eğlenceli saatleri, yaşlı adamın tarladan dönüpte yemeğini yedikten sonra verandaya çıkıp Shiro'ya yemek yedirdiği saatlermiş.

Bu mutlu yaşlı çiftin hemen yan komşusu olan, yaşlı bir çift daha varmış. Acımasız, kaba ve bu iyi komşularından nefret eden bir kadın ve kocası. Bu komşuları Shiro'nun kendi taraflarına bakmasına bile tahammül edemezlermiş.

Bir gün yaşlı adam, Shiro'nun, evin arkasındaki tarlada uzun uzun havladığını duymuş. Yaşlı adam kuşların mısırlara saldırdığını düşünmüş ve ne olduğunu anlamak için hızla oraya koşmuş. Shiro sahibini görür görmez ona doğru koşmuş. Kuyruğunu sallamış ve yaşlı adamın kimonosundan çekiştire çekiştire büyük bir ağacın altına götürmüş. Keyifle havlayarak hızla toprağı patileri ile kazmaya başlamış. Yaşlı adam ne olduğunu anlamadan Shiro'yu seyrederken o bütün gayreti ile toprağı kazmaya devam etmiş.

En sonunda yaşlı adam saklı bir şeyi bulmaya çalıştığını anlamış ve eve koşmuş. Aldığı bir bahçıvan beli ile köpeğin kazdığı yeri kazmaya başlamış. Biraz kazdıktan sonra değerli madeni paraların olduğu bir yığına ulaşmış. Biraz daha kazınca parıl parıl altın paralar çıkmış ortaya. O kadar heyecanlanmış ki yaşlı adam, komşusunun bambu çitlerinin arkasından allak bullak olmuş yüzü ile onu seyrettiğini fark etmeden ortalığa dağılmış parlayan altınları seyretmiş. Shiro patilerini havaya kaldırıp neşe ile yaşlı sahibine “bir köpek olabilirim ama bak bana gösterdiğiniz iyi davranışınız karşılıksız kalmadı” dercesine etrafında dolaşıp durmuş. Yaşlı adam hemen karısını çağırmış, hazineyi evlerine taşımışlar.

Hilekar yaşlı komşu, Shiro'nun havlamasıyla bulunan görülmemiş hazinenin cazibesine kapılmış ve bu köpeğin kaderini değiştireceğini düşünmüş. Birkaç gün sonra yaşlı adamı çağırmış, çok kibar ve içten davranarak Shiro'yu kısa bir süreliğine ödünç istemiş.

Shiro'nun sahibi yaşlı adam, komşularının köpeklerini hiç sevmediğini bildiği için bu isteği garipsese de, iyi niyeti ve iyi kalpliliği yüzünden, köpeklerine iyi bakmak şartı ile ödünç vermeyi kabul etmiş.

Kötü yaşlı adam yüzünde şeytanca gülümseme ile evine dönmüş. Karısına istediğini almadaki maharetini anlatmış sevinçle. Zaman kaybetmeden bahçıvan belini alıp kendi tarlasına yoluna koyulmuş. Arkasından da Shiro'yu çekiştire çekiştire sürüklemiş. Kısa sürede ağacın altına varmışlar. Shiro'ya dönüp tehdit ederek:

“Eğer senin sahibinin ağacının altında altınlar varsa, benim ağacımda da vardır, şimdi onları bul bakalım, neredeler, neredeler, neredeler” diye bağırmaya başlamış.

Shiro'nun boynunu tutup başını toprağa bastırmış, Shiro'da adamın yakalamasından kurtulmak için yeri tırmalamaya kazmaya başlamış. Shiro'nun kazmaya başladığını gören kötü adam sevinmiş. Bir an önce ağaç altında parıl parıl parlayan altınlara ulaşmak için Shiro'yu bir kenara itip kendi kazmaya başlamış. Kazdıkça kötü bir koku sarmış etrafı.

Büyük hayal kırıklığı ile, iyi komşusunun şansını daha da kıskanmış. Aynı şans ummuş, Shiro'yu almış ama elinde altınlar yerine kötü koku varmış. Kendi hayal kırıklığını kendinde bulmak yerine acısını zavallı Shiro'dan çıkarmış. Elindeki bel ile kızgınca ve sertçe Shiro'ya vurmuş. Shiro oracıkta ölmüş. Kötü komşu, Shiro'yu altın bulmak için kazdığı yere gömmüş üstünü kapatmış ve arkasına bile bakmadan evine dönmüş. Karısına bile anlatmamış ne yaptığını.

Birkaç gün sonra Shiro gelmeyince komşusunun yanına gitmiş ve köpeğini geri istemiş. Kötü komşu hiçbir utanma olmaksızın Shiro'nun kendisine kötü davrandığı için öldürdüğünü söylemiş. İyi adam, kötü haberle üzülmüş, gözyaşları içinde kalmış. Ama o kadar iyi kalpliymiş ki komşusunu azarlamamış bile. Shiro'yu tarladaki ağacın altına gömdüğünü öğrenince, Shiro'nun anısına komşusundan ağacı istemiş. Komşusu bu isteği geri çevirmeyince yaşlı adam ağacı kesip evine taşımış. Ağaçtan, tahılları dövmek için bir havan yapmış. İyi adamın karısı, havana pirinç koyup, köpekleri Shiro hatırası için bir şeyler yapmak için dövmeye başlamış havanda. Prinç dövüldükçe garip bir şey olmuş, dövülen prinç havandan taşmaya başlamış. Nerdeyse tam beş katı artmış. Yaşlı iyi adam ve karısı anlamış ki Shiro'ya iyi davranmalarının karşılığı hala devam ediyormuş.

O günden sonra yiyecekleri daha lezzetli olmuş ve hiç yiyecek sıkıntısı çekmemeye başlamışlar.

Zamanla aç gözlü komşuları bunu duymuş ve daha önceki gibi kıskançlıkla dolmuş. Yaşlı iyi komşusunun kapısını çalmış ve Shiro'nun ölümünden duyduğu pişmanlı ve üzüntüyü ileterek, Shiro'nun hatırasına yiyecek yapmak için havanı ödünç istemiş.

Kurumuş Ağaçlara Çiçek Açtıran Yaşlı Adam

tarafından yazıldı.

Cuma, 04 Ağustos 2006 02:41 - Son Güncelleme Pazartesi, 28 Kasım 2011 18:35

Niyeti olmamasına rağmen yaşlı iyi adam komşusunu geri çevirmeyecek kadar kibarmış. Ve havanı vermiş. Kıskanç komşu havanı evine götürmüş ama bir daha geri getirmemiş.

Günler geçtikten sonra yaşlı iyi adam komşusuna gitmiş ve işi bittiyse havanı geri vermesini istemiş. Komşusunu bir ateş başında odun hazırlarken bulmuş. Odunların yanında, havanın kırıklarını da görmüş. Yaşlı adam havana ne olduğunu sorunca gaddar komşu kibirle cevap vermiş:

“Havanı sormak için mi geldin? Kırdım, parçalara ayırdım ve yakacak yaptım. Prinç dövmeye başladığımda içinden kötü kokulu bir şeyler geldi”

Yaşlı iyi adam demişki:

“Üzgünüm. Ama yiyecek isteseydin istediğin kadar sana zaten verirdim. Şimdi bana havanın küllerini ver. Onları köpeğimin hatırası için salkıyacağım”

Kötü komşu külleri yaşlı iyi adama vermiş.

Yaşlı iyi adam üzüntü içinde külleri alıp eve gitmiş. Bahçeden geçerken küllerin bir kısmı elinden saçılmış toprağa. Ve harika bir şey olmuş.

Sonbahar geçmek, kış gelmek üzereyken, ağaçlar yapraklarını dökerken, küller ağaçların dallarına değince kiraz ağaçları, erik ağaçları ve diğer araçlarında tomurcuklar patlamış. Bahçe bahardaki gibi çiçeklere ve güzelliğe bürünmüş. Yaşlı adam sevin içinde küllerin geri kalanını dikkatle saklamış.

Bahçenin bu güzelliği kısa sürede dilden dile dolaşır olmuş. Uzaktan yakından insanlar bu güzel alımlı bahçeyi görmek için gelmeye başlamışlar.

Bir gün, yaşlı iyi adam kapısının çalındığını duymuş. Kim olduğuna bakmak için verandaya çıktığında orada bir samurayın beklediğine görünce şaşırılmış. Samuray ona kendisinin büyük Daimyo’nun emrinde olduğunu, ve bu asilzadenin bahçesinde bulunan bir kiraz ağacının kurduğunu, hiç kimsenin çare bulamadığını, ağacın kurumaya devam ettiğini söylemiş. Daha sonra Daimyo’nun bu bahçeyi ve kuru ağaçlara çiçek açtıran yaşlı adamı duyduğunu ve kendisiyle gelip gelemeyeceğini sormuş ve eklemiş “Eğer gelerseniz beni çok memnun edeceksiniz”

Yaşlı iyi adam şaşırılmış bunları duyunca, ama saygıyla Samuray’ı asilzadenin yerine kadar takip etmiş.

Daimyo, yaşlı adamın geldiğini duyunca, sabırsızca hemen görmek istemiş.

“Sen, mevsimi olmadığı halde kurumuş ağaçlara çiçek açtıran yaşlı adam mısın?”

Yaşlı adam saygıyla eğilip cevap vermiş:

“Evet ben o yaşlı adamım”

Daimyo demiş:

“O zaman gidelim bahçeye ve ölmüş kiraz ağacına çiçek açtıralım”

Hep birlikte, hizmetçileri ve kılıcını taşıyan hanımı ile birlikte bahçeye gitmişler.

Yaşlı adam kimonosunu kıvrımış ve ağaca tırmanmak için hazırlanmış. Kibarca izin isteyip, herkesin meraklı bakışları altında, külleri koyduğu kapla birlikte ağaca tırmanmış.

Yaşlı adam kurumuş kiraz ağacının iki ana dala ayrılan yerine çıkmış, külleri iki eline alıp kurumuş dallara savurmuş.

Sonuç harikaymış. Kurumuş ağaç çiçeklerle donanmış. Daimyo keyiften kendinden geçmiş. Deliler gibi sevinmiş. Yaşlı adamı çağırmış aşağıya. Yaşlı adama en iyi Sake’den bir bardak ikram etmiş ve altın, gümüş değerli eşyalarla ödüllendirmiş. Bundan sonra yaşlı adamın “Hana saka jijii” (Kurumuş ağaçlara çiçek açtıran yaşlı adam) olarak anılacağını söylemiş. Ve yaşlı adamı onurlandırarak evine göndermiş.

Kıskanç, gaddar komşu, yaşlı iyi adamın bu şansını görünce kıskançlıktan deliye dönmüş. Hırsından gözleri dönmüş halde, O da altınlara sahip olmak için havanı yaktığı ateşe koşmuş, kalan küllerin toplamış. O da kurumuş ağaçları çiçeklendirip zengin olmak için düşmüş yola.

Dolaştığı yerlerde zengin birinin kendisini duyması için “Kurumuş ağaçlara çiçek açtıran yaşlı adam geldi! Kurumuş ağaçlara çiçek açtıran yaşlı adam geldi!” diyerek bağıırıyormuş.

Daimyo’nun sarayı yakınlarında dolaşırken, Daimyo sesini duymuş ve “Bu geçen Hana Saka Jijii” olmalı, onun yaptığı harika işi bir daha görmek istiyorum” demiş.

Hizmetlileri, adamı saraya getirmek için dışarı koşmuşlar. Kötü komşu bunu görünce memnuniyetle girmiş saraya.

Daimyo adamı görünce “sen kimsin” demiş. “Sen daha önce gördüğüm ve “Hana saka jijii” ismi verdiğim yaşlı adam gibi bu işi yapabilir misin?” demiş.

Kötü komşu büyük pişkinlikle

“Evet saygıdeğer efendim” demiş.

“Garip” demiş Daimyo. “Ben dünyada bu işi yapabilecek tek Hana saka jijii olduğumu sanıyordum, öğrencisi misin?” demiş.

Kurumuş Ağaçlara Çiçek Açtıran Yaşlı Adam

tarafından yazıldı.

Cuma, 04 Ağustos 2006 02:41 - Son Güncelleme Pazartesi, 28 Kasım 2011 18:35

Kötü komşu yine büyük pişkinlikle cevap vermiş:

“Hayır, daha önce sana gelen benim öğrencimdi. Ben gerçek Hana saka jijii’yim” demiş.

“O zaman göster marifetini!” diyerek cevap vermiş Daimyo.

Hep birlikte bahçeye çıkmışlar. Kurumuş bir ağacın yanına gelmişler. Kötü komşu ağacın karşısına geçmiş, elindeki külleri savurmuş ağacın dallarına. Hiçbir değişiklik olmamış. Tekrar tekrar denemiş. Değişen bir şey olmamış. En sonunda ellerindeki küllerin tamamını savurmuş ağaca. Küller Daimyo’nun gözüne dolmuş. Daimyo kızgın bir şekilde “Bu adamı tutuklayın ve bu yaptığı şeytanca işten dolayı cezalandırın!” diye bağırılmış. Kötü komşuyu hapse atmışlar.

Kötü komşu hapishanede ömrünü geçirirken, yaşlı iyi adam, Shiro’nun bulduğu ve aldığı ödülle ömrünün geri kalanını sağlıklı, mutlu, zengin ve herkesçe sevilen saygı gören biri olarak geçirmiş.